

NAMIK KEMAL

(1840-1888)

Hayatı Asıl adı Mehmed olan yazara Namık adını o dönem ünlü bir şair olan Eşref Paşa verdi. Annesini küçük yaşta kaybeden Kemal, bakımı için dedesinin yanına gönderilir. Kendisine özel öğrenim ile Arapça ve Farsça öğretilir. Kendisi Osmanlı'nın Avrupa'dan geri kaldığı yenilikçi reform hareketleri ile batı düşüncelerinin topluma yayılmaya başladığı bir dönemde yaşamıştır. Bu dönemde dil bilmek mühim olduğu için Kemal, 18 yaşına gelince İstanbul'da babasının tercüme ofisinde kâtip olarak işe başlar. Bu sayede dönemin önemli düşünür ve sanatçılarıyla tanışma fırsatı yakalar ve edebiyat dünyası ile tanışır. Yazın yoluyla insanları etkilediğinin farkında olan yazar, Hürriyet, İbret gibi düşünce gazeteleri çıkarır. Yazıları yüzünden gazeteleri kapatılan Namık Kemal, İstanbul'dan uzaklaştırılmak ve susturulmak için Gelibolu'ya sürülür. Orada yazıp oynanmasını istediği oyunu nedeni ile halk galeyana gelir ve Namık Kemal tutuklanır. Bu kez Kıbrıs'a sürgüne gönderilir. 48 yıllık yaşamına 500 den fazla eser sığdıran yazar, Sakız adasında yakalandığı Zatürre hastalığı neticesinde hayata veda eder.

Başarıları Türk edebiyatına büyük katkı sağlamış ve pek çok ilke imza atmış olan yazarın önemli eserlerinden biri olarak bilinen ve beş dile çevrilen dört perdelik, "Vatan Yahut Silistre" adlı tiyatro yapıtında da tarihi öğelere yer vererek, vatanperverlik ve kahramanlık gibi duyguları işlemesi ile özel bir yere sahiptir. Eser sadece Türkiye'de değil yurt dışında da ses getirmesi ile meşhurdur. Edebi karaktere sahip ilk roman "İntibah" ve tarihi ilk roman "Cezmi" ile Türk Edebiyatında çeşitli başarılarla imza atmayı başarır. Vatan şairi olarak tanınan yazarın "Hürriyet Kasidesi", biçimsel açıdan eski olsa da içerik olarak "yeni" şiirlerinin ilk önemli örneğini temsil eder. Romanda, şiirde ve tiyatrodaki takındığı yenilikçi bakış açısını gazetecilik alanında da başarılarla imza atarak "Tahrib-i Harâbât" ile Türkiye'de ilk edebiyat eleştirisini yazarak, türü gündeme getirdi.

Eserleri Namık Kemal, modernizm üzerine yazdığı eserleri ile Tanzimat Döneminde Türk edebiyatının kurucu figürlerinden biri olarak tanınır. Toplamda altı tiyatro eseri, iki romanı ve pek çok şiiri bulunan yazar sosyal meseleler ile ilgili yazılar üretirken tarih ve eleştiri yazıları yazmayı da ihmal etmez. Klasik doğu tiyatrosunun tekniklerini kullanmanın yanında artık batı tekniğini de ele alarak tiyatroyu geliştirmeye katkı sağlar. Zira kendisi tiyatroyu bir nevi eğlence, okul ve bir mesaj, dava olarak görür. Konuları genellikle vatan ve milli duygular içerisinden tercih eder.

Romanları

1876 – İntibah

1880 – Cezmi

Tiyatro Oyunları

1873 – Vatan Yahut Silistre

1873 – Zavallı Çocuk

1874 – Akif Bey

1885 – Celaleddin Harzemşah

1908 – Kara Bela

Eleştirileri

1885– Tahrib-i Harâbât

1885– Takip

1908– Renan Müdafaaanamesi

1887– İrfan Paşa'ya Mektup

1888– Mukaddeme-i Celal

Tarihi Kitapları

1871– Devr-i İstila

1872– Barika-i Zafer

1872– Evrak-ı Perişan
1874– Kanije
1874– Silistre Muhasarası
1889– Osmanlı Tarihi
1975– Büyük İslam Tarihi